

Mål C-153/21

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

5 mars 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunal administratif (Luxemburg)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

1 mars 2021

Klagande:

A

B

C, som rättsligt företräds av sina föräldrar

Motpart:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg

Andra avdelningen

BESLUT

I. Saken i det nationella målet

- 1 A och B har ingett ett överklagande och yrkat att ett beslut som Ministre de l'Immigration et de l'Asile (ministern för invandring och asyl) (nedan kallad ministern) fattade den 8 december 2020, i vilket ansökan om internationellt skydd för deras underåriga barn C avvisades och de ålades att lämna landet, ska upphävas.

II. Tillämpliga bestämmelser

1. Internationell rätt och unionsrätt

- 2 I Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) föreskrivs följande i artikel 24, som har rubriken ”Barnets rättigheter”:

” ...

2. Vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga myndigheter eller privata institutioner, ska barnets bästa komma i främsta rummet.

...”

- 3 I artikel 23 i direktiv 2011/95/EU¹ föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att familjen hålls samlad.

2. Medlemsstaterna ska se till att familjemedlemmar till den person som har beviljats internationellt skydd, och som för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla sådant skydd, får ansöka om de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i enlighet med nationella förfaranden och i den mån detta överensstämmer med familjemedlemmens personliga rättsliga status.

...”

- 4 I artikel 33.2 i direktiv 2013/32/EU² föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna får anse att en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning endast om

a) en annan medlemsstat har beviljat internationellt skydd ...”

- 5 I artikel 21.1 i förordning (EU) nr 604/2013³ (nedan kallad Dublin III-förordningen) föreskrivs följande:

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) (EUT L 337, 2011, s. 9).

² Europaparlamentets och rådets direktiv av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60).

³ Europaparlamentets och rådets förordning av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 182, 2013, s. 31).

”Om en medlemsstat som har mottagit en ansökan om internationellt skydd bedömer att en annan medlemsstat ska ansvara för prövningen av denna ansökan, får den förstnämnda medlemsstaten så snart som möjligt och i vart fall inom tre månader från det att asylansökan lämnades in enligt artikel 20.2 anmoda den senare medlemsstaten att överta sökanden.

...”

- 6 Parterna har slutligen även åberopat artikel 3 i Europakonventionen och direktiv 2008/115/EG⁴.

2. Nationell rätt

- 7 I loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (lag av den 18 december 2015 om internationellt skydd och tillfälligt skydd) (Mémorial A255 av den 28 december 2015) (nedan kallad lagen av den 18 december 2015) föreskrivs följande:

”Artikel 5:

En omyndig har rätt att inge en ansökan om internationellt skydd genom sina föräldrar eller andra vuxna familjemedlemmar, eller genom en vuxen person som har vårdnaden om barnet, eller genom en särskild förmyndare.”

”Artikel 28:

...

2. Utöver de fall då en ansökan inte prövas enligt punkt 1, får ministern fatta beslut om avvisning, utan att pröva huruvida kraven för att bevilja internationellt skydd är uppfyllda, i följande fall:

- a) En annan medlemsstat i Europeiska unionen har beviljat internationellt skydd ...”

III. De faktiska omständigheterna och bakgrunden till målet

- 8 A och B, som är syriska medborgare, beviljades internationellt skydd i Grekland den 16 november 2018 för sig och sina underåriga barn. Den 17 december 2019 ingav de en ansökan om internationellt skydd för sig och sina barn i Luxemburg. Den 27 januari 2020 ingav de en ansökan om internationellt skydd för sitt barn C, som under tiden hade fötts i Luxemburg.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

- 9 Den 11 februari 2020 gjorde de luxemburgska myndigheterna en framställan till de grekiska myndigheterna om återtagande av A, B och deras underåriga barn på grundval av direktiv 2008/115/EG, vilket de grekiska myndigheterna samtyckte till den 12 februari 2020.
- 10 Genom beslut av den 13 februari 2020 slog ministern fast att ansökningarna om internationellt skydd inte kunde tas upp till prövning på grundval av artikel 28.2 a i lagen av den 18 december 2015, på grund av att klagandena hade flyktingstatus i Grekland, och ålade klagandena att lämna landet.
- 11 Den 4 mars 2020 ingav klagandena ett överklagade och yrkade att beslutet av den 13 februari 2020 skulle upphävas.
- 12 Genom dom av den 3 augusti 2020 ogillade Tribunal administratif överklagandet, utom vad beträffade barnet C. I domskälen anges bland annat följande:

”... [D]et framgår inte av handlingarna i det administrativa ärendet att barnet [C] hade beviljats flyktingstatus av de grekiska myndigheterna den dag då ministern fattade beslutet, det vill säga den 13 februari 2020. De grekiska myndigheterna har nämligen just angett i sitt e-postmeddelande av den 12 februari 2020 att [de] har tillåtit samtliga familjemedlemmar att resa in i landet ... på grundval av artikel 6 i direktiv 2008/115/EG, och motiverade sitt godkännande med att familjemedlemmarna '1-7', det vill säga samtliga familjemedlemmar ... utom [barnet C] – då den sistnämnda är den åttonde på listan – har beviljats flyktingstatus. Regeringens ombud har för övrigt uttryckligen påpekat i sin svarsskrivelse att barnet [C] ännu inte officiellt har beviljats flyktingstatus och att han, vid ett återvändande till Grekland, skulle beviljas sådan status först när de administrativa åtgärderna för detta har vidtagits. Barnet [C] ska därför inte anses vara en person som beviljats internationellt skydd, utan en person som ansöker om internationellt skydd, och staten som part har för övrigt inte uppgett någon rättslig grund till stöd för dess påståenden om att ett barn automatiskt skulle beviljas flyktingstatus när barnets föräldrar erhåller en sådan status ... Det omtvistade beslutet, i den del det avser [barnet C], ska upphävas ...”

Tribunal administratif underkände andra grunder genom vilka klagandena åberopade ekonomiska och medicinska problem och risken att de i Grekland skulle ställas inför levnadsvillkor som skulle kunna likställas med en omänsklig eller förnedrande behandling.

- 13 Den 27 augusti 2020 bekräftade de grekiska myndigheterna att Grekland skulle återta de åtta familjemedlemmarna och att barnet C, vid sin ankomst och efter att ha registrerats, skulle få motsvarande uppehållstillstånd som de övriga familjemedlemmarna och skulle kunna erhålla samma förmåner som personer som beviljats internationellt skydd i Grekland.

De grekiska myndigheternas skrivelse har följande lydelse:

”As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the ... family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on ..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from ... to ...

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework ...”

- 14 Genom beslut av den 8 december 2020 (nedan kallat det angripna beslutet) avvisade ministern barnet C:s ansökan om internationellt skydd, på grund av att han skulle beviljas flyktingstatus i Grekland. Skälen till detta beslut är följande:

”...[D]et ska erinras om att ansökningarna om internationellt skydd avvisades avseende hela familjen genom ministerbeslut av den 13 februari 2020, eftersom ni har beviljats internationellt skydd i Grekland.

...

Eftersom Tribunal administratif beslutade att upphäva endast den del av ministerbeslutet som avser er son [C], ska det framhållas att avvisningsbeslutet avseende de ansökningar om internationellt skydd som ingetts av de sju andra familjemedlemmarna har vunnit laga kraft och är idag verkställbart.

Det ska dock erinras om att de grekiska myndigheterna den 12 februari 2020 en första gång bekräftade för de luxemburgska myndigheterna att de skulle utfärda ett uppehållstillstånd till er son när ni återvänder till Grekland.

Den 27 augusti 2020 ... angav de grekiska myndigheterna ... angående er son som är född i Luxemburg att han kommer att få ett uppehållstillstånd som motsvarar era och att han kommer att beviljas alla förmåner som är knutna till flyktingstatus i Grekland, i enlighet med artiklarna 24–35 i direktiv 2011/95/EU.

Inom ramen för en framställan om övertagande som hade skickats till de grekiska myndigheterna avseende enbart er son [C] på grundval av Dublin III-förordningen, bekräftade slutligen de grekiska myndigheterna på nytt den 4 november 2020 att [C] kommer att beviljas alla rättigheter som är knutna till flyktingstatus efter er ankomst till Grekland, på ansökan av hans föräldrar. Grekland vägrade för övrigt att återta honom på grundval av Dublin III-förordningen eftersom ni redan har flyktingstatus och Grekland redan hade beslutat att återta hela familjen, inbegripet [C].

[Enligt artikel 28.2 a i lagen av den 18 december 2015 ska följaktligen] *ansökan om internationellt skydd för er son [C] också avvisas ...*

Utöver detta tillkommer att det är uppenbart att det är till barnets bästa, och således ligger i [C:s] intresse, att bo och växa upp med sina föräldrar, närmare bestämt att hålla familjen samlad. Ni är skyldiga att lämna landet och bege er till Grekland och det ligger därför klart i [C:s] intresse att stanna hos sina föräldrar och följa med er i samband med att ni ska avlägsnas till Grekland, särskilt som han har fått en formell och uttrycklig garanti av de grekiska myndigheterna för att han ska beviljas de rättigheter som följer av ställningen som en person som beviljats internationellt skydd.

Slutligen ska det påpekas att vi inte har några uppgifter som tyder på att vare sig ni eller er son behöver befara en omänsklig och förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna eller artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

...”

- 15 Den 28 december 2020 ingav klagandena ett överklagande till Tribunal administratif och yrkade att detta beslut ska upphävas.

IV. Bedömning

1. Klagandenas argument

- 16 Klagandena har uppgett att de är syrier av kurdisk etnicitet. De kände inte att de fick det skydd och den säkerhet som de sökte i Grekland. De upplevde boendeförhållanden som var oerhört torftiga i egenskap av sökande av internationellt skydd och de förlorade all rätt till boende när de fick sådan status. De levde i ett sådant armöd att de var tvungna att rota i restaurangers soptunnor för att hitta mat. Deras barn fick inte någon skolundervisning. De utsattes för angrepp på grund av deras kurdiska etnicitet. När deras barn [D] diagnostiserades med cancer, var de tvungna att ta med barnet till ett sjukhus 350 kilometer från bostaden. Under barnets behandling, vilken pågick i flera månader, var de tvungna att sova i parker och hos bekanta. Efter att i månader ha hoppats på att de skulle få en ny bostad, och av rädsla för att behöva bo på gatan och med hänsyn till att B var gravid, beslutade sig klagandena för att åka till Luxemburg. Deras barn [D] fick vård vid sin ankomst till Luxemburg, och fick därefter en onkologisk uppföljning och har återhämtat sig.
- 17 Rättsligt sett har klagandena gjort gällande att artikel 28.2 a i lagen av den 18 december 2015, genom vilken artikel 33.2 a i direktiv 2013/32 har införlivats med nationell rätt, har åsidosatts. Fallet med deras son C omfattas inte av denna bestämmelse, vilken endast är tillämplig när den berörda personen har beviljats internationellt skydd. Vidare finns det inte något bevis för att han skulle beviljas

ett sådant skydd vid sin ankomst till Grekland, eftersom beviljandet av uppehållstillstånd är villkorat av att de själva vidtar vissa åtgärder. Även om det antas att de vidtar nödvändiga åtgärder, har de grekiska myndigheterna inte uttryckligen lovat att bevilja sådan status, utan de har endast nämnt möjligheten att erhålla de rättigheter som följer av ställningen som person som beviljats internationellt skydd. Att avlägsna C till Grekland skulle slutligen innebära att de rättigheter som följer av hans ställning som person som ansöker om internationellt skydd, särskilt rätten till en individuell prövning av hans ansökan, förlorar all ändamålsenlig verkan.

- 18 Vidare strider det angripna beslutet mot artikel 21.1 i Dublin III-förordningen, eftersom ministern borde ha övervägt att återsända barnet C på grundval av nämnda förordning, eftersom han inte har beviljats internationellt skydd i Grekland, utan endast anses vara en person som ansökt som internationellt skydd.
- 19 Klagandena har gjort gällande att artikel 3 i Europakonventionen och artikel 4 i stadgan har åsidosatts, eftersom Grekland är ”*typexemplet på systembrister*”. De har i det avseendet åberopat dom av den 21 januari 2011, M.S. S mot Belgien och Grekland (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), i vilken Europadomstolen slog fast att mottagningsvillkoren för personer som ansöker om internationellt skydd i Grekland utgjorde behandling som strider mot artikel 3 i Europakonventionen och artikel 4 i stadgan. De har i det avseendet även åberopat EU-domstolens dom av den 19 mars 2019, Ibrahim m.fl. (C-297/17, C-318/17, C-319/17 och C-438/17, EU:C:2019:219), och dom av den 19 mars 2019, Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 Vidare strider det angripna beslutet mot artikel 24 i stadgan. Det är till C:s bästa att hans ansökan prövas i Luxemburg. Ministern har inte styrkt att hans beslut är proportionerligt. I dom av den 21 december 2001, Şen mot Nederländerna (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), slog Europadomstolen fast att tre faktorer ska beaktas för att göra en avvägning mellan allmänintresset och barnets bästa: barnets ålder, situationen i ursprungslandet och i vilken grad barnet är beroende av sina föräldrar. Europadomstolen preciserade detta synsätt i sin dom av den 3 oktober 2014, Jeunesse mot Nederländerna (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). Det är till C:s bästa att han stannar kvar i Luxemburg tillsammans med sin familj. Klagandena har i det avseendet åberopat andra familjemedlemmars utsatthet, de traumatiska upplevelser som ett byte av miljö skulle kunna orsaka deras barn och det materiella armod som hela familjen skulle utsättas för i Grekland. Slutligen har klagandena åberopat den risk för ett åsidosättande av artikel 4 i stadgan som skulle uppstå genom att de avlägsnas. De har i det avseendet åberopat dom av den 16 februari 2017, C. K. m.fl. (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, punkt 68), i vilken EU-domstolen slog fast att lidande på grund av en naturligt uppkommen sjukdom, oavsett om den är fysisk eller psykisk, kan omfattas av artikel 3 i Europakonventionen om den förvärras eller riskerar att förvärras av en behandling som myndigheterna kan hållas ansvariga för.

- 21 Det finns slutligen anledning att hänskjuta frågor till EU-domstolen för förhandsavgörande, vilka skulle kunna formuleras på följande sätt:

”1. Är det enligt artikel 33.2 a i [direktiv 2013/32/EU] tillåtet för en medlemsstat att avvisa en ansökan om internationellt skydd på grund av att en annan medlemsstat har gett den en försäkran om att den ska bevilja den berörda individen uppehållstillstånd samt de rättigheter som garanteras i artiklarna 24–35 i [direktiv 2011/95/EU], under förutsättning att individen fullgör de nödvändiga formaliteterna?

2. Om den första frågan besvaras jakande, ska, eller i annat fall kan, beslutet att eventuellt tillämpa artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU på ett barn lämnas utan avseende på grundval av barnets rättigheter enligt internationell rätt, särskilt den internationella konventionen om barnets rättigheter och praxis från kommittén för barnets rättigheter?”

2. Ministerns argument

- 22 Ministern har yrkat att överklagandet ska ogillas. För det första grundas det angripna beslutet på artikel 28.2 a i lagen av den 18 december 2015. Denna bestämmelse upphör inte att vara tillämplig enbart på grund av att barnet C ännu inte har officiellt beviljats internationellt skydd i Grekland, ett skydd som de grekiska myndigheterna helt enkelt inte har kunnat bevilja honom på grund av att han befinner sig i Luxemburg. Vidare har de grekiska och de luxemburgska myndigheterna i vederbörlig ordning tagit hänsyn till barnets bästa. Eftersom A och B har beviljats internationellt skydd i Grekland har deras barn, även om de föddes efter det att denna status beviljades, i praktiken beviljats samma skydd. De grekiska myndigheterna har nämligen uttryckligen medgett att C inte är en person som ansöker om internationellt skydd, utan en person som har beviljats sådant skydd, eftersom hans föräldrar endast behöver anpassa hans administrativa ställning till gällande bestämmelser. De grekiska myndigheterna avtog den framställan om övertagande av barnet C som hade ingetts av de luxemburgska myndigheterna med stöd av Dublin III-förordningen med motiveringen att barnet skulle betraktas som en person som beviljats internationellt skydd. Ministern har för det syftet hänvisat till de grekiska myndigheternas e-postmeddelanden av den 4 november 2020 och den 27 augusti 2020. I sistnämnda e-postmeddelande hänvisar de grekiska myndigheterna till de rättigheter som ges en person som har beviljats internationellt skydd och till bestämmelserna i direktiv 2011/95, vilket styrker att de anser att C är en person som har beviljats internationellt skydd.
- 23 För det andra gjorde ministern en riktig bedömning när han fattade ett första beslut som avsåg hela familjen, för att undvika att åsidosätta principen om barnets bästa. C:s intresse är inte att stanna kvar i Luxemburg, utan att följa med sin familj till Grekland, där alla de andra familjemedlemmarna har beviljats internationellt skydd. Nationell rättspraxis bekräftar att en ansökan om internationellt skydd för ett underårigt barn ska bedömas på samma sätt som föräldrarnas ansökan, även om barnet är fött i Luxemburg.

- 24 Vad beträffar grunden som avser åsidosättande av artikel 3 i Europakonventionen och artikel 4 i stadgan, har ministern hänvisat till Tribunal administratifs dom av den 3 augusti 2020, i vilken den domstolen slog fast att klagandena inte riskerade att bli föremål för behandling som strider mot dessa bestämmelser vid ett återvändande till Grekland. Det finns inte något seriöst argument som talar för att barnet C personligen skulle kunna riskera att utsättas för sådan behandling.

V. Den hänskjutande domstolens bedömning

- 25 Den andra frågan som klagandena har föreslagit syftar i huvudsak till att få klarhet i huruvida ett beslut om att avvisa ansökan om internationellt skydd i förevarande fall är förenligt med artikel 24 i stadgan, i vilken principen om barnets bästa slås fast i unionsrätten.
- 26 Rätten har erinrat om sin dom av den 3 augusti 2020, i vilken den konstaterade att det, den dag då ministerbeslutet av den 13 februari 2020 antogs, inte fanns något som tydde på att barnet C hade beviljats flyktingstatus av de grekiska myndigheterna eller att ett barn automatiskt skulle få flyktingstatus när barnets föräldrar har fått denna status.
- 27 I dom av den 4 oktober 2018, Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, punkt 68), slog EU-domstolen fast följande: *”Direktiv 2011/95 innehåller inte några bestämmelser om att flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande ska utvidgas till att även omfatta familjemedlemmarna till den person som beviljats sådan status. Det följer nämligen av artikel 23 i direktiv 2011/95 att direktivet endast ålägger medlemsstaterna att i nationell rätt föreskriva att familjemedlemmar, i den mening som avses i artikel 2 j i direktivet, till den person som beviljats internationellt skydd och vilka inte för egen del uppfyller kraven för sådant skydd, får ansöka om vissa förmåner, bland annat uppehållstillstånd, tillträde till arbetsmarknaden eller utbildning, detta för att se till att familjen hålls samlad.”*
- 28 Härav följer att familjemedlemmarna till en person som har beviljats internationellt skydd inte automatiskt får samma status, även om de i praktiken får tillgång till samma förmåner som den person som har beviljats sådant skydd.
- 29 De grekiska myndigheterna har i sin skrivelse av den 27 augusti 2020 medgett att barnet C inte har beviljats internationellt skydd i Grekland och de har uppgett att han skulle kunna få uppehållstillstånd, och de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktiv 2011/95, under förutsättning att hans föräldrar ansöker om detta och att de inger en födelseattest för sitt barn.
- 30 Det finns inte heller något som tyder på att det i grekisk rätt föreskrivs att underåriga barn till personer som har beviljats internationellt skydd automatiskt får flyktingstatus. De grekiska myndigheterna har endast angett att barnet C skulle kunna få samma förmåner som föräldrarna har beviljats, utan att uttryckligen ange att han skulle beviljas flyktingstatus.

- 31 Ministern skulle således inte kunna fatta det angripna beslutet enligt en restriktiv tolkning av artikel 28.2 a i lagen av den 18 december 2015. De grekiska myndigheterna har nämligen inte beviljat barnet C flyktingstatus, och det framgår av deras skrivelse av den 27 augusti 2020 att de inte har för avsikt att bevilja honom en sådan status vid hans ankomst till landet. De hänvisar nämligen uteslutande till de förmåner som beviljas personer som har beviljats internationellt skydd.
- 32 I målet Bundesrepublik Deutschland (C-720/20) är den fjärde tolkningsfrågan som har hänskjutits till EU-domstolen formulerad på följande sätt: ”... [K]an ... ett underårigt barns ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat avvisas med stöd av artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU, även om det inte är barnet utan dess föräldrar som åtnjuter internationellt skydd i en annan medlemsstat?”
- 33 Till skillnad från de tyska myndigheterna som i det målet fattade ett beslut på grundval av Dublin III-förordningen, har de luxemburgska myndigheterna i förevarande fall fattat ett beslut på grundval av artikel 28.2 a i lagen av den 18 december 2015, genom vilken artikel 33.2 a i direktiv 2013/32 har införlivats med nationell rätt.
- 34 De grekiska myndigheterna har försäkrat att barnet C vid sin ankomst till Grekland kommer att få samma förmåner som hans familjemedlemmar har beviljats, vilka samtliga har flyktingstatus i landet. Eftersom ministern motiverade det angripna beslutet med att barnet C skulle beviljas de förmåner som är knutna till en sådan status, ska uttrycket ”har beviljat internationellt skydd” i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32, jämförd med artikel 23 i direktiv 2011/95 som avser sammanhållning av familjer och jämförd med artikel 24 i stadgan, tolkas.

VI. Skälen till att förhandsavgörande begärs

- 35 Den nationella domstolen är skyldig att säkerställa att unionsrättsliga bestämmelser ges full verkan, genom att vid behov underlåta att tillämpa bestämmelser i nationell rätt.⁵
- 36 Tribunal administratif utgör i förevarande fall sista instans. Rätten ska tolka uttrycket ”har beviljat internationellt skydd” i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32. Eftersom de andra grunder som klagandena har åberopat endast har relevans för det fall ministern kunde motivera det angripna beslutet med stöd av artikel 28.2 a i lagen av den 18 december 2015, genom vilken artikel 33.2 a i direktiv 2013/32 har införlivats med nationell rätt, är denna tolkning nödvändig för att rätten ska kunna döma i saken.

⁵ Dom av den 9 mars 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49).

VII. Fråga som har hänskjutits för förhandsavgörande

- 37 Tribunal administratif har begärt att Europeiska unionens domstol ska meddela ett förhandsavgörande avseende följande fråga:

Kan artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförd med artikel 23 i direktiv 2011/95/EU om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, och jämförd med artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att det är tillåtet att avvisa en ansökan om internationellt skydd som har ingetts av föräldrarna i det underåriga barnets namn och för dennes räkning i en annan medlemsstat (i detta fall Luxemburg) än den medlemsstat som tidigare beviljade endast föräldrarna och barnets syskon internationellt skydd (i detta fall Grekland), på grund av att myndigheterna i landet, som före de sistnämndas avresa och barnets födelse, beviljade dem internationellt skydd, har garanterat att barnet, efter sin ankomst och de övriga familjemedlemmarnas återvändande, kommer att kunna få uppehållstillstånd och samma förmåner som beviljas personer som har beviljats internationellt skydd, dock utan att dessa myndigheter har försäkrat att barnet personligen kommer att beviljas internationellt skydd?

ARBETSDOMSTOLEN